

[Svend Hangaard.]

som er med til at skabe de store problemer. Det kunne måske også være på sin plads, at man indførte visse restriktioner mod udvikelse på den måde, at man i hvert fald var forpligtet til, inden man fik lov til at bosætte sig industrielt i Københavnsområdet, at være orienteret om alle de muligheder, der kan være andre steder i landet. En vis styring på det punkt ville også i høj grad være på sin plads.

Øernes problem er ikke nævnt i forslaget; og jeg mener, det er et meget væsentligt problem, et problem, som bør rejses i det udvalg, der nedsættes. Det er noget, vi ikke kan komme uden om. Det er meget svært at klare, fordi man dér bor lidt afsondret, fordi transportudgifterne er meget betydelige. Jeg ved, at der er folk på Sydfyn, der har arbejdet med en betænkning herom, og måske kan vi lære en del af den, men jeg mener i hvert tilfælde, det er et problem, som vi i samme sammenhæng som det øvrige er nødt til at tage op.

Min konklusion er da den, at jeg er enig i problemets omfang og påtrængende behov for løsning. Jeg er ikke helt sikker på, at det, man kommer frem til i forslaget, er tilstrækkelig effektivt. Det er ligesom mest god vilje, og det er også en hel del værd, men det klarer det jo ikke alene. Jeg kan håbe på, at det foreslåede udvalg sammen med det folketingsudvalg, der nedsættes, kan være lidt mere opfindsomme.

I folketingsudvalget skal vi også gerne se på spørgsmålet om den foreslåede sammenlutning af egnsudviklingsråd og planlægningsudvalg osv. Jeg synes ikke, det fungerer særlig godt i dag, som det er, men om forslaget er bedre, derom kan man nok have sine tvivl. Vor stillingtagen hertil vil afhænge af, hvilken oplysning vi får om regeringens planer efter de retningslinjer, som vi i dag har fået en antydning af.

Arne Larsen: Jeg vil indledningsvis sige, at jeg fuldt ud forstår de to forslag til folketingsbeslutning og kan se og erkende — det har vi gjort for lange tider siden — at det er store problemer, som her er rejst, og som man snarest burde se at finde løsninger på.

Vi har og har haft en skæv befolkningsudvikling, siger man; det er rigtigt, at vi har et hovedstadsområde, som i forhold til landets

indbyggerantal er meget for stort, og det er altså en udvikling, som vi hidtil ikke har gjort noget ved.

Det er rigtigt, som hr. Burgdorf var inde på, at problemstillingen er denne: er det samfundet, der skal bestemme udviklingen, eller er det udviklingen, der skal bestemme samfundet? Det er nok nødvendigt, hvis man vil have løst disse problemer, at tackle dem noget mere hårdt og brutalt, end man hidtil har gjort, og det finder jeg ikke ligger i de to beslutningsforslag. Tværtimod, vil jeg sige, er det ikke andet end et tilbud om en vis lokaliseringrådgivning, og spørgsmålet er, om det i sig selv løser noget problem.

Også i hovedstadsområdet, som har været inde i en dynamisk udvikling, har man prøvet at lave en form for planlægning. Jeg kan bare minde om det smukke stykke planlægningsarbejde, som er udført i forbindelse med lovgivningen om Køge Bugt, hvor man ganske bevidst gennem et stykke planlægningsarbejde forsøger at drive en udvikling ud mod Køge Bugt syd for København, og det går jo også nogenlunde. Man får i alle tilfælde boligområderne op at stå; der bliver udlagt områder til industri osv., men så kikker det alligevel, fordi staten på visse områder er meget efterblivende bl. a. med udbygning af de nødvendige kollektive trafiklinjer. Så går det i stykker, så går det i stå, og så får man ikke det, som man egentlig havde tilsigtet. Der hænger mange, mange problemer sammen, som skal løses, hvis vi skal have en bedre og måske mere hensigtsmæssig befolkningsfordeling end den, vi har i øjeblikket.

Hr. Svend Hangaard berørte netop dette spørgsmål om udviklingen af trafiklinjer, broer o. lign., som er nødvendige for at sammenknytte landsdele og måske dermed hjælpe til en bedre fordeling. Her kommer jeg til at tænke på, at man i sin tid byggede en smuk og dejlig bro mellem Tåsinge og Langeland. Har det fået nogen som helst betydning for Langelands erhvervsudvikling? Nej, tværtimod, havde jeg nær sagt, jo nemmere har de altså kunnet slippe fra øen. Så det er altså ikke sikkert, at det er det helt rigtige til hver en tid.

Jeg synes, det var en meget grundig og god redegørelse; vi fik fra boligministeren om den udvikling, som vi hidtil har været inde i, og det viser sig jo trods alt, at er-